

Dodecachordi Dorij tertium exemplum

D Omne IESV CHRISTE Rex salutis nostræ Au-
thor. Quē nō piguit relinquere sum mi Pa tris so-
lium Ut seruares misere er ran te is & ege nas lu mi-
nis oueis. Ne hostibꝫ ludibrio præ da sæua tuis unq̃ essent. Ergo
mundi Re ctor, seculi seruator audi. Pax pec ca to ri bus Da ue ni-
am erratis nostris ô lu cis p̃bitor, Et miserere no stri Quoniã mi se ri-
cors, & instaurator gratiæ, fons & origo uenig. Cōfer ouibꝫ oīa quę merentur au-
thoris opem, Et benignitatis omen.

D Omne IESV Christe Rex salutis nostrę auctor. Quē nō pig. relinq̃re sumi
Patris solium Ut seruares misere errāteis & egen. lu. oueis. Ne host. ludibrio
præda sæua tuis unq̃ essent. Ergo ô mundi Rector seculi saluator audi
Thom

Thomę Tzamen Aquę granēsis.

Pax peccatoribus, da ueniam er ra tis no stris, ô lu cis præbitor, Et misere-
re nostri. Quoniam tu mi sericors, Et in staurator grati æ, fons & o ri go
ue ni æ. Confer ouibus omnia quæ merentur autho ris o pem & beni-
gnitatis o men.

D Omne IESV CHRISTE Rex salutis nostræ Au thor. Æolius
Quem non piguit relinquere summi
Patris soli um Ut ser ua res misere errāteis & egenas luminis
oueis. Ne hostibus lu di bri o præ da sæ ua tuis unq̃ essent. Ergo
ô mudi Rector, seculi saluator audi. Pax pec ca to ri bus Da ueniam erra-
tis nostris ô lucis p̃bitor, Et miserere nostri. Quoniã tu misericors, Et instau-
rator gratiæ. Fons & origo ue niæ Cōfer ouibꝫ omnia q̃ merēt̃ authoris o-
pem, Et benignitatis omen. Dorij

Dodecachordi Dorij quartum exemplum.

D Omine Dñe saluū Regē Et exaudi nos in die, saluum fac Regem, & exaudi nos in die, quā inuocauerimus te, cœlestem dans ei rorem, tuū catholicū gregem Salua defende prote ge

D Domine, dñe fac Regem.
Omine Dñe saluum fac Regem saluum fac Regem & exaudi nos in die, quā inuocauerimus te. cœlestem dans rorem, tuū catholicum gregem salua defende, prote ge

Domine saluum fac Regem.

Ioannes

Ioannes Mouton Author.

E Texaudi nos in die, Dñe saluum fac Regem, saluum fac Regē & exaudi in die, in die, quā inuocauerimus te cœlestem dans rorem
ij. Do mi ne sal uum fac Regem tuū catholicum tuū catholicum gregem, sal ua, defen de prote ge
Dñe Dñe saluū fac Regem.

D Omine Dñe saluum fac Regem
Et exaudi nos in die
quā inuocauerimus te cœlestem dans ei rorem
Dñe sal. f. Regem tuum cā iho li cum
gre gem Salua defende, prote ge Dñe saluum fac Regem
gem ij. Cc Deus qui

D Eus qui Mo y si le gem
dedisti in Sinai mōte. dedi sti in Sinai monte ij.
Fac nos ad cœlum scan de re
post præ sen tis ui tæ mor tem. Domine saluū
fac Regē. Dñe, Dñe, Domine saluum fac Re gem.

D Eus qui Mo y si legem dedi
sti in Sinai monte ij. Fac nos ad cœ
lum scandere, scandere, post præsentis
uitæ mor tem. Domi ne saluum fac Re gem.
Domine sal. f. Regē. Dñe sal. f. Regem.

Secunda pars

Deus

D Eus qui Moy si le gem
de di sti in Sinai mon te. dedisti
in Sinai mon te ij. fac nos ad
cœ lum scan de re post præ sen tis uitæ mortem.
Domí ne, Dñe saluū fac Regē, Domine saluū fac Regem,
Dñe saluū fac Regem.

D Eus qui Moy si le gem dedi sti
dedisti in Sinai monte.
fac nos ad cœ lum scan de re. scan
de re post præ sentis uitæ mortem. Do mi ne Domine
saluum fac Regem. Domine saluum fac Regem Regem.
Cc 2 De Hypo

Dodecachordi De Hypomixolydio,

Caput XVIII.

Tria apud ueteres hic Modus habet nomina. Nā & Hypomixolydius & Hyperiaustus, & Hyperionicus dicitur, Quorum nominum rationem priore uolumine Cap. 22. enarrauimus, Dictumque est eodem in capite eius Systema eum Dorio idem esse: Diuersum tamen ab eo mediatione & elauē finali. Dictum eodem loco hūc Plagium esse Mixolydij, qui cum communem habet diapēte ut sol, & diatēssaron re solina fernē, quā Mixolydius supernē. Hic apud ueteres ecclesiasticos in maximo fuit usu, hodie non ita frequenti. Themata quidē uetera festiuissime nostra ætate Symphonetæ quatuor eōponunt uocibus, at ipsi raro noua inueniunt. Ponā tamē unum huius quidē Modi exēplum quatuor uocibus à Ioanne Vānio Brisgoico intonatū, dum Friburgi in Heluetijs Phonscum ageret, anno à Christi natiuitate M. D. XVI. Eo tēpore alij suadebant, alij, quum de numero ipse erat, uehementer dissuadebant Heluetijs cum Francisco Francorum Rege pacē incundans. Id eamē quia doctis impense placuit, mihi quoque uisum est ponendum, ipse Lector iudicet. Est & Ioannis Muoton Cantio Saluator mundi oppidō elegans, quæ uulgo circūfertur, ideoque hic omissa: Item Iacobi Hobrecht Missa, Si dederō: Cuius Cap. 8. huius libri meminimus. Ceterū Iodocus Pratenfis, Cantionē Sanctus de beatissima Virgine ad hunc cōpositum Modum, in Tetrachordū Syntemnon detorsit, sed immutabili permanente Systemate, Eius duarum uocum exemplum proponemus oppidō elegans, ut ille collocauit per diatēssaron à propria leuatum sede. Cuius Tenor Modum eleganter exprimitam bitu, medio, ac fine. Basis autem Authen ten eius Mixolydium, quāquā diatono supernē a dicto, & fine cū plagio sociato, Quod authori illi oppidō familiare fuit, ut in superioribus sæpius eonquesti sumus. Sed audiamus primum Dyadem in Monade Gregorij Meyer, in qua Alritonans supra Tenorem post Sesquitempus in diapente incedit.

Gregorius Meyer.

Iodocus

Liber III. Iodocus a Prato author,

A Gnus Dei qui tol lis pec cas
ra peccata mun
di
mi se
re re no stri.
A Gnus Dei qui tol
lis pecca ta mun
di pecca ta mun di
mi se re re no stri.
Cc 3 Hypomixolydij

Dodecachordi Hypomixolydij exemplum

A Tendite Po pu le me us Legem meam In cli nate au
rē uestram, in uerba oris mei. No li te cōfidere in Prīcipibus In
lijs hominū, in quibus nō est salus Qui loquuntur pacem cum proximo
suo, mala autē in cordi bus eo rum In q̄rū manib⁹ in iquitates sunt.
Dextera eo rum re ple ta est muneribus. Re ple ta est muneribus

A Tēdite Popule me us le gem me am Inclinate aurē uestram
Nolite cōfidere in prīcipibus in filijs hominū in q̄bus nō est sal⁹, Qui loqui
tur pa cem Mala autem in cordibus eo rum. In
quorum ma ni bus. Dextera eorum reple ta est mu ne ri bus. re
pleta est muneribus Quoniam mihi pa ci si celo quebantur

Ioannes

Ioannes Vannius

A Tendite Popule meus legē meam: le gem
me am. Inclinate aurē uestram in uer ba oris. In uerba
oris me i. Nolite cōfidere in principibus in filijs hominū, In q̄bus non
est Sa lus. Qui loquunt pacē cum proximo su o. Mala autē
in cordibus eo rum. In cordibus eorum
Iniquita tes sunt. Dextera eo rum re ple ta est muneribus

A Tendite Popule me us le gem meā. Inclinate au rem
ue stram ij. Nolite cōfidere in prīcipib. in filijs hominū in quibus non
est salus. Qui loquunt pacē cū proximo Mala autē in cordibus eorum ij.
ij. in quorū manibus Dextera eorū repleta est muneribus.
Quoniā mihi pacifico que ban tur.

Cc

4

Et in iracundia

Et in iracūdia terræ dolos cogitabant. Cū em̄ dixerit pax & securitas.

Tūc repentinus Tūc repentinus superueniet interitus. Da illis, da il

lis. Da illis secundū opera eo rum, secundū nequiciā ne

quiciam ad inuentionum e o rum. Da illis.

Et in iracūdia terræ dolos cogitabant. Cū em̄ dixerit, pax & securitas,

Tūc repentinus superueniet interitus. Da illis. Da illis secundū opera

eo rum Et secundū nequitiam ad inuenti

onum eo rum Da illis.

Finis primæ partis

Et in ira

Et in iracundia terræ dolos cogitabant Cum enim dixe

rint, Pax & securitas tūc repētinus. Tūc repentinus superueniet interia

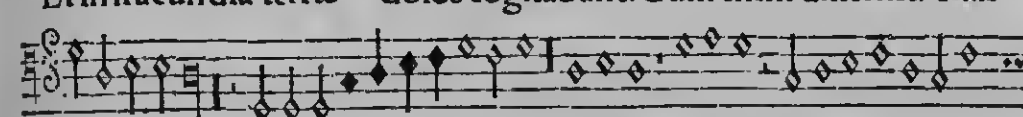
tus Da il lis Da illis secundum opera eorum

& secundū nequiciam ad inuentionū eorū, da illis.

Et in iracundia terræ dolos cogitabant. Cum enim dixerint. Pax

& securitas Tūc repen ti nus Da illis Da illis secundū opera

eo rum, & se cun dum nequiciam ad

inuationū Da illis.

Sequitur secunda pars.

Peccauimus

P Ecce uimus Domine cum pa tri bus nostris
 mus pacem & nō uenit, q̄siuim, bona & ecce turbatio. Cognouim, Dñe peccata
 no stra, ne in aeternum obliuiscaris nos, neq; uindictā sumas de pecca
 tis no stris. Dissolue uincula, astringe fœdera pa cis. Do
 minus dabit uirtutem Do mi nus be ne di cet populo su o in pa
 ce, in pace, in bo na pa ce in bo na pa ce Amen.

I Niuste egimus iniquitatē fecimus. Sustinuimus pacē & nō uenit q̄si
 uimus bona, & ecce turbatio. Cognouim, Dñe peccata nostra Ne in aeternū
 obliuiscaris nos ij. obliuiscaris nos neq; uindictā su
 mas de pec ca tis no stris. Dissolue litis uincula astringe fœdera pacis. Dñs
 da bit uirtutem. Dominus benedicet populo suo in pace in pace in
 bona pace in bona pace. Amen.

Peccauimus

P Ecce uimus Do mi ne cum pa tri bus nostris. Su
 tinuimus pacē & nō uenit. Q̄siuim, bona. Et ecce turbatio. Cognouim, Dñe
 peccata no stra. ne in aeternū ob li ui sca ris nos. Neq;
 uindictā sumas de pec ca tis no stris. Dissolue litis uicula, astringe
 fœdera pacis. Dominus dabit uir tu tem Dominus benedicet
 po pu lo su o in pace In bo na pa ce In bo na pace Amen.
 Niuste egimus iniquitatem fe ci mus. Sustinuimus pacem

& nō uenit, q̄siuim, bona, & ecce tur. Cognouim, Dñe peccata nostra. Ne
 in aeternum ob li ui sca ris nos ob li uiscaris
 nos, neq; uindictā sumas de peccatis nostris Dissolue litis uicula, astringe
 fœdera pacis. Dñs da bit uir tu tem Do
 minus benedicet populo suo in pa ce In bo na pa ce In bona pace ij.
 ij. In bona pa. Amen.

De Phrygio

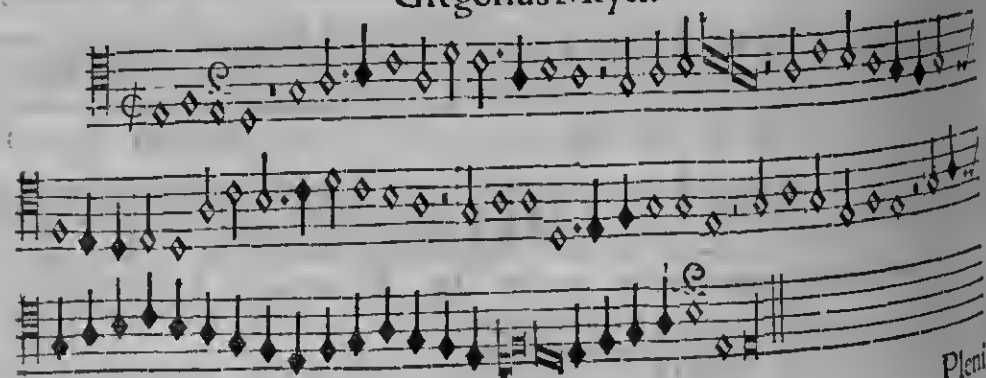
Dodecachordi De Phrygio Modo,

Caput XIX.

Dictum est nobis non uno tantū loco, ex uulgata Musicorū sententia, uix alios duos Modos proprius cōnecti quā hūc Phrygiū cū suo plagio, Hypophrygio. Cuius rationē in superioribus diximus quod plagius & rarissime in h magnū descēdat, et rarius non ultra b paruū ascendat, ita ut usq; intra duo Cc consistat, tanq̃ esset Ionicus, cum quo tamen phrasi, ut dictum est, in immēsum distat, Authentes uero in e paruū ascendit, eodē cum plagio descensu in C magnū. Quia uero Hypoxolius eandē possidet cū hoc modo diapason, inuenias Modi huius exempla quā dūtaxat sine ab Hypoxolio differāt, quale hic unum nos duū uocū subiunximus, quod phrasi non minus cū Hypoxolio cōuenit, q̃ hocce Modo, sed ascensus nimius & finis Phrygiū declarant. Deinde porro quatuor uocū sequit̃ exemplū, cuius prioribus libris mentionem fecimus, Threnorū Magdalenes ad sepulchrum Domini elegantissimum sanē ac doctissimū, plurimum habens affectus, & natia suauitatis, plurimum energiae, ut uere flentiē prae faciam aliquā cum suo grege audire te existimes. Vt non immerito sit apud uetres memoriae proditū, atq; adeo hoc exemplo copiose demonstratum, hunc Modum Phrygium religioni aptissimū. In ea cantione Tenor ac Altitonās Phrygium Modum elegantissime arsi ac Theli habent. Basiautē ac Cātus Aolium, quod in superiorum quoq; Modorum exemplis non semel patuit. Porro quod in fine, ex nescio q̃ promissa spe, ita magnifice se effert, ita ingenti exultatione in sublime tollit, deinde rursus quasi languens, ac se corripiens de immodico gaudio, in imum & solitum fletum relabit̃, miraculū naturae in hoc Symphoneta nobis uisum est. Sed iudicet ipse Lector. Authorē certū scire non potuimus. Sed hisce more nostro praemittamus Monada. In qua Basis post tempus in Diapente ex Tenore proficiscitur: Tono supernē deficit ab extrema Phrygi chorda, quē in infima inuenit, ita inter D ac d incedit, perinde atq; esset Dorius, a quo tamen, plus q̃ uulgo uidetur, distat: quod superiore libro diligenter aliquot locis differuimus.

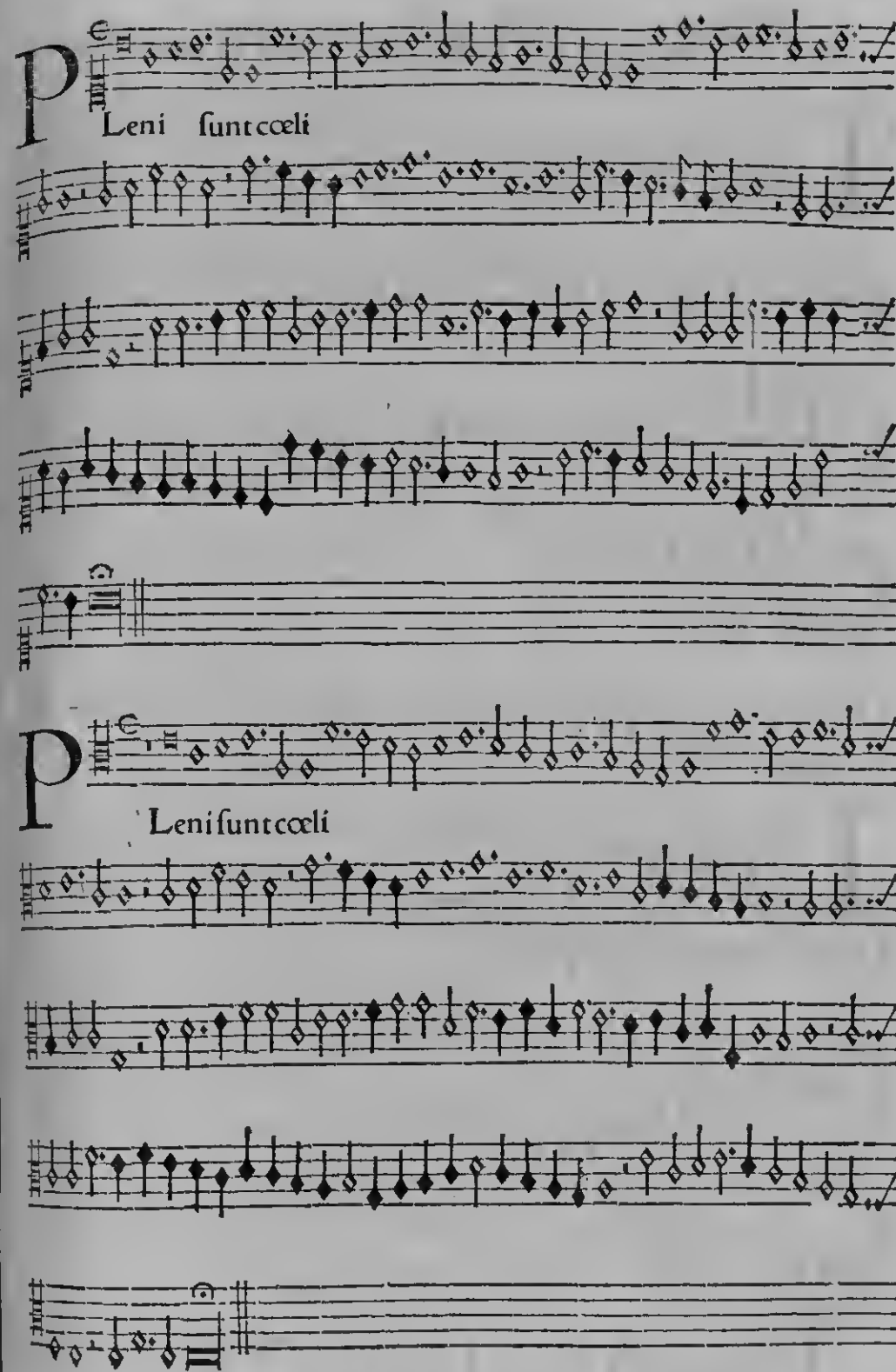
Monas in Phrygio. Author

Gregorius Meyer.

Pleni

Liber III.

Dd Phrygi

Dodecachordi Phrygij Modi exemplum

T Vlerunt Dominum me um &
ne scio ubi po su e runt
eum. Plan gent. Plangent eum quasi uni-
ge ni tum Quia in no cens Do mi-
nus occifus est.
T Vlerunt Dominum meum & ne scio ubi
po su e runte um. Plāgent. Plangenteum quasi uni-
ge ni tum Quia in nocens Dominus occifus
est.

Diux Magdalenes Threni
ad sepulchrum Domini,

Tulerunt

Liber III.

T V le runt Do mi num
me um & ne scio ubi posuerunt
e um. Plangent Plangent eum
quasi unigeni tum Quia in no cens
Dominus occifus est.
T Vlerunt Dominum me um &
nescio ubi posue runt eum
Plangent Plangent eum quasi unige ni
tum Dominus occifus est.
D d 2 Scio

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
de terra sur re
cturus sum circundabor pelle mea & in
carne mea Videbo saluatorem meum & oculi mei
in con spe ctu ri sunt.

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
& in una die de terra sur re ctus
rus sum & rur sus circundabor pelle mea
a Videbo Saluatorem meum, quem uisurus sum ego
ipse & oculi mei conspecturi sunt.

Secunda

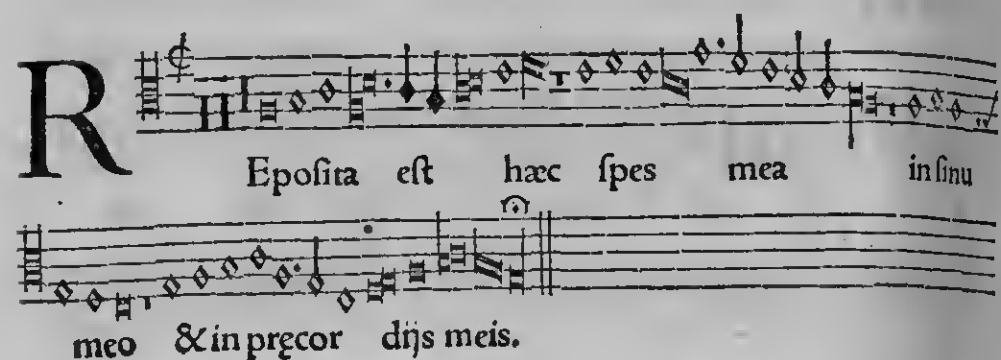
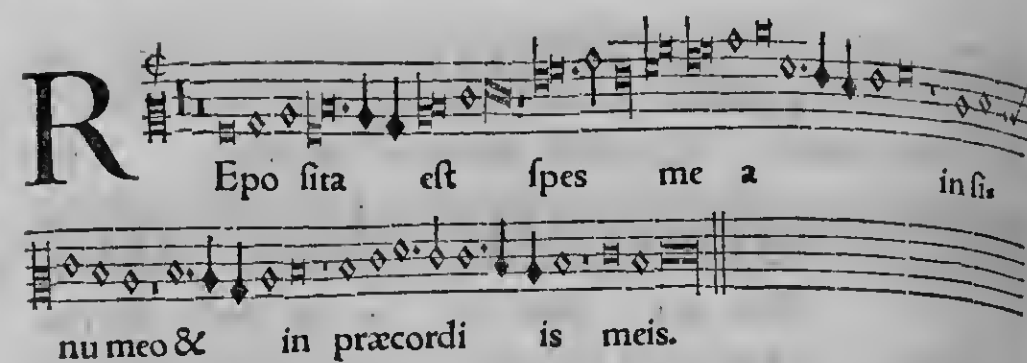
Scio enim

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
& in una die de terra sur re ctus
sum & rur sus cir cum dabor pelle mea
& in carne mea Videbo saluatorem Quem uisurus
sum ego ipse & oculi mei con spe ctus
ri sunt.

S Cio enim Quod Redemptor meus uiuit
& in una die de terra sur re ctus sum. Et
rur sus circundabor pelle mea & in carne mea Vide
bo Saluatorem meum Et oculi mei conspe ctu ri
sunt.

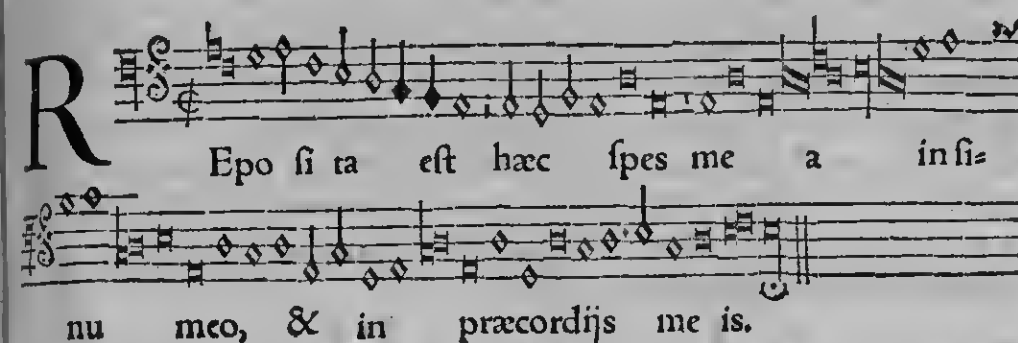
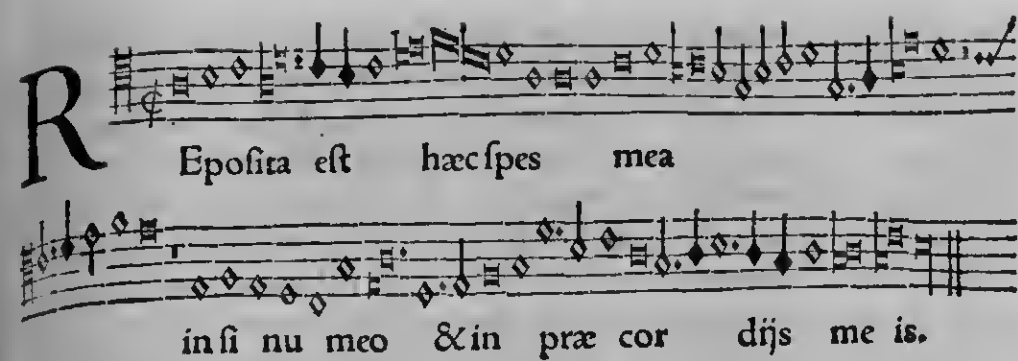
Pars.

Dd 3 Reposita

Pars ultima.

Reposita

De Hypoæolio Modo,

Caput XX.

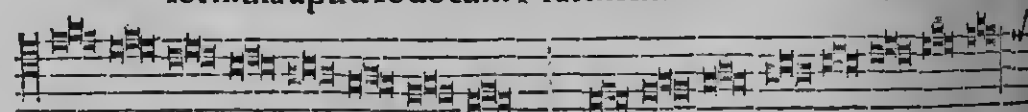
Hic Modus cum Principe suo, multis nunc ætatibus seruitutem feruiens superum benignitate ab exilio quo fortunæ iniquitate, nullo hercules scelere commissio detinebatur, post liminio receptus, Æolij Plagijs, apud Symphonetas maiore in usu (quanquam id illi nesciunt) est, quam apud eos qui in choro planum habent cantum, apud quos admodum rarus est, ut supra diximus, Quia eius diatessaron la

Dd 4 mi inferne

mi infernè in sol re temere mutata est, atq; ita in Hypodoriū recidit Musicorū ignorantia, qui Modos tam propinquos discriminare non poterant. Sed & de hoc prior libro copiosè disseruimus. Nunc eius exempla tractanda sunt. Sed ante omnia compositionis, quam Iodocus Pratenſis super Psalmum Misere mei Deus: quinque in stituit uocibus, palmam obtinet. In quo Tenor Secundus (ita enim appellat) tria hæc uerba Misere mei Deus, octonis & syllabis & notis habet. Verum quia hæc cantio in omniū manu est, Tenorem eius nō octonis, ut ille sed ternis notulis institua mus, ut Lector & ascensum & descensum, uno quasi aspectu intueatur. Mox unum exemplum Monados in hoc Modo Symphonetæ ab orto, in qua Tenor elegantissimè hunc exprimit Modum, Basis uero cauda in Æolium labitur. Reliqua pluriū uocum tria ponamus exempla, Primū Iodoci Pratenſis ex Missa Pāgelingua ad Phrygium instituta Modum. Cuius cantus Hypoæolius est hac parte, infernè adijciens ditonum, & finitus ut Phrygius. Tenor autem semel Æolij diatessaron superne habet, reliqua ut Hypoæolius cum semiditono. Sequens deinde exemplū est Symphonetæ Craen, trium uocum, licentius ascensum in Tenore habens, & aliquid communicans cum principe Æolio, Qui in Basi regnat, in Cātu uero Phrygij est phrasis, sed finis Hypoæolij. Tertia cantio est Ioannis Muoton, cuius antea sæpe meminimus, qui cum ego quondam Luteciæ in Parisijs collocutus, sed per Interpretem, in aula Francisci Frācorum Regis eius nominis primi. Suauissima Harmonia & auditu iucundissima. In cuius Tenore & uoce acuta regnat Hypoæolius, in Basi uero Æolius. Cantus autem inter c ac Cc decurrens, tantū esset Ionicus. Sed Hypoæolius est, superne ditono deficiens, quem infernè inuenit.

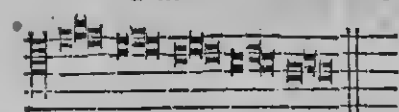
Secundi Tenoris in Hypoæolio

formula apud Iodocum Pratensem in Psalmum L.

Mi se re re me i De us.

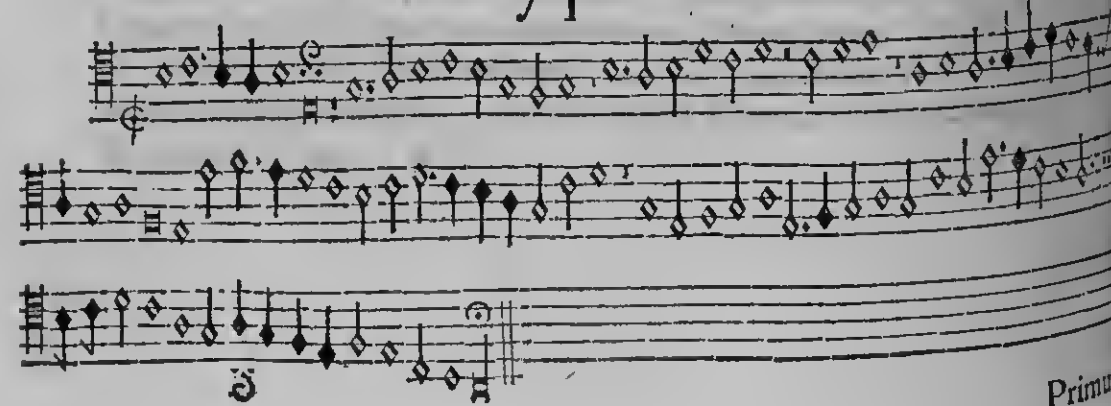
Mi se re re me i De us.

Misere mei Deus.

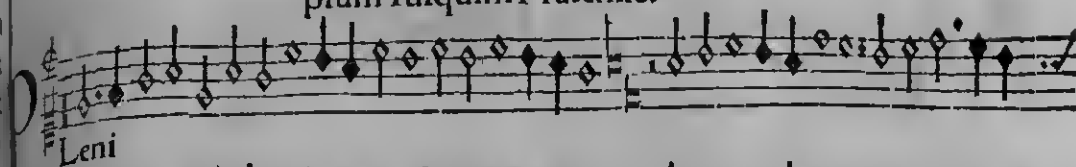
Vides nimirū hic Hypoæoliū ex paruo in Emagnū, mediatum quidē arithmeticū in a paruo, ubi & finitur, nempe infima diapēte chorda, supra autē annexū semitonū, quod ad Principiū huius Modi Æoliū uere attinet, sed usurpat & hic eius Plagiū.

Monas in Hypoæolio Orto.

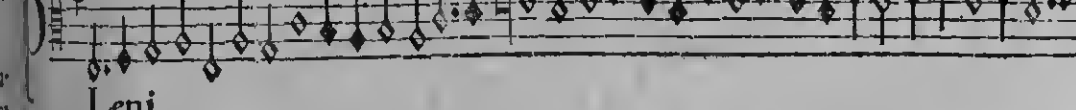
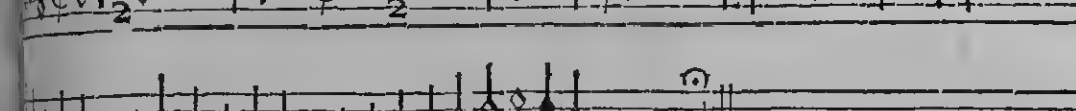
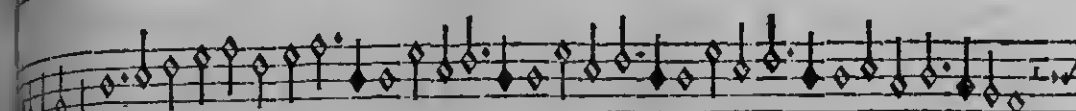
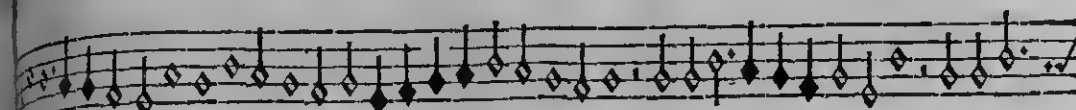

Primum Hypoæolij exem

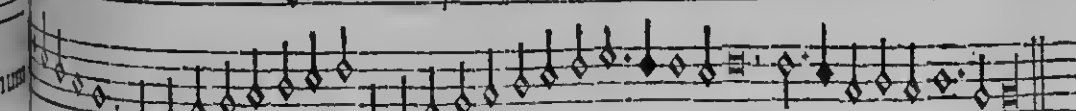
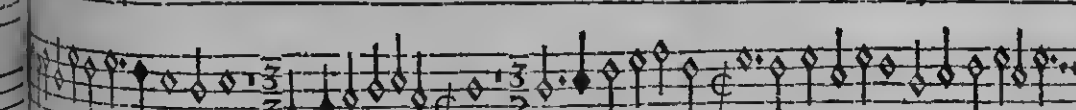
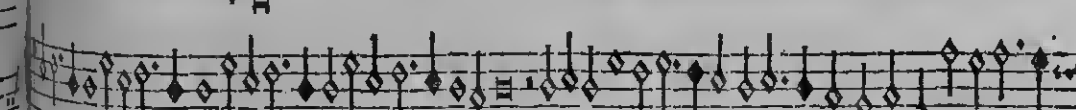
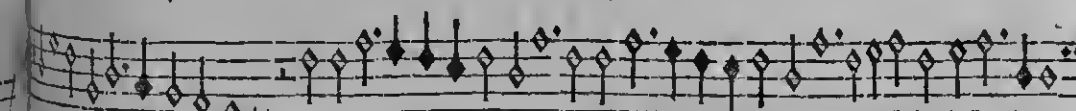
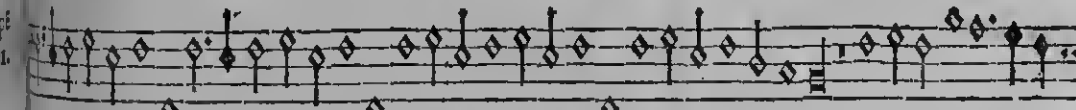
plum Iusquini Pratenſis.

Leni

Leni

Primum

Tertium

Dodecachordi Tertiū Hypoæolij exemplū

M I se re mi ni mei me i,
miseremini mei, mi se re mi ni mei ij. sal
tem uos ami ci mei ij. Quia manus
Do mini teti git me. Quare psequimini me sicut
Deus? Et carnibus meis saturamini? saturamini
ij.

M Iseremini mei, miseremini mei ij.
salte uos ami ci mei tetigit
me. Quare psequimini me sicut Deus?
sicut Deus? & carnibus meis sa tu ra mi ni?
ij.

Author

Author Ioannes Mouton.

M I se re mi ni mei ij. ij.
Miseremini mei ij. saltē uos
amici, saltē uos amici mei. quia manus Dñi tetigit me, te ti git
me. Quare psequimini me sicut Deus? sicut Deus? Et carnibus meis
saturamini, & carnibus meis saturamini?

M Iseremini mei, miseremini mei ij.
saltē uos amici me i ij. tetigit me, teti-
git me. Quare psequimini me, sicut Deus? ij. ij. ij.
& carnib⁹ meis saturamini ij.

Cutis

C Vtis mea aru it & con tra cta est, & con
tra cta est, miseremini me i, mi se re mi nime
falter uosami ci me i ami ci
mei ij. ami ci me
i.

C Vtis mea cu tis me a aru it & con tra cta
est ij. contracta est, mi se re mi ni
ij. falter uosami ci mei
ami ci mei, ami cime.

Secunda

Cutis

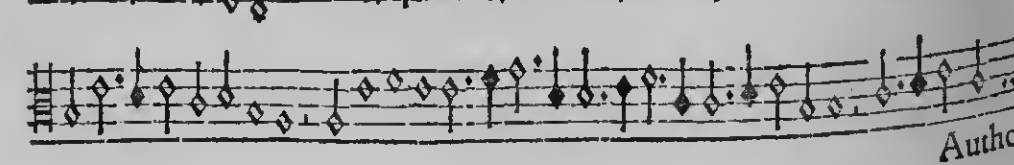
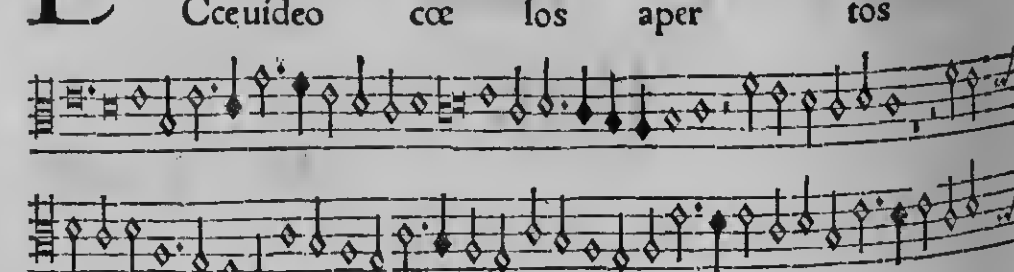
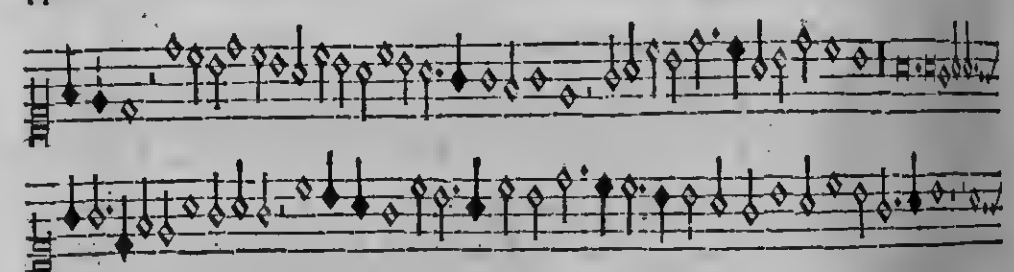
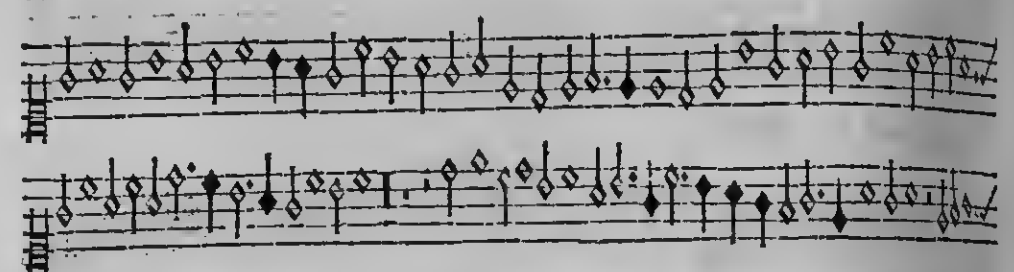
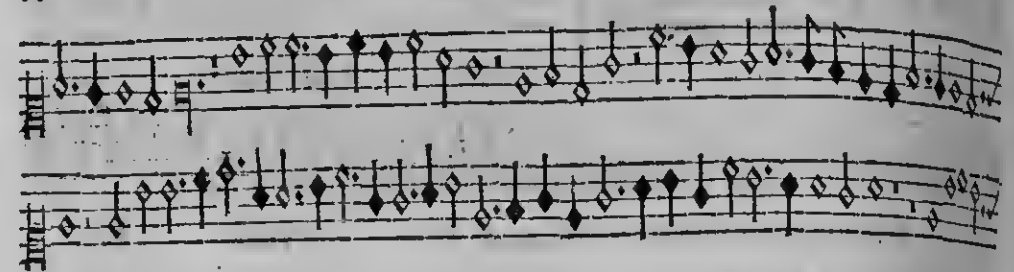
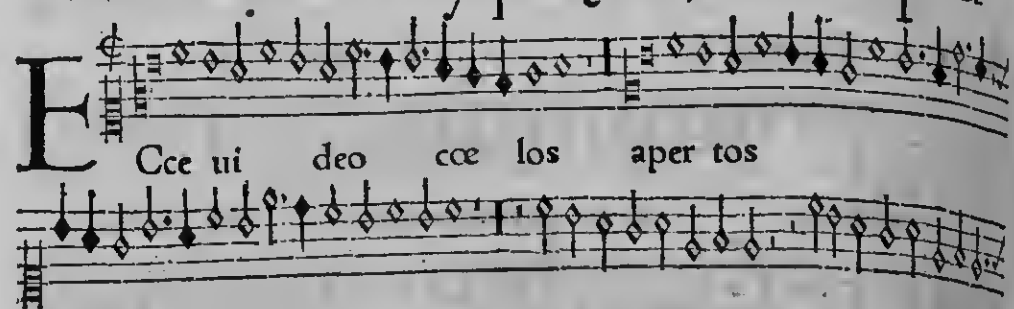
C Vtis mea aru it
& contracta est, ij. mi seremi nime i, mi se re
mini ij. ij. miseremini me
i falte uosami ci, faltem uosami ci mei ij.
uosami ci mei.

C Vtis mea, Cutis mea aru it & con tra cta
est, cōtracta est, ij. mi seremini mei ij. mi
seremini mei, ij. falte uosami cime i, a
mici mei ij. ij. amici mei.

Pars.

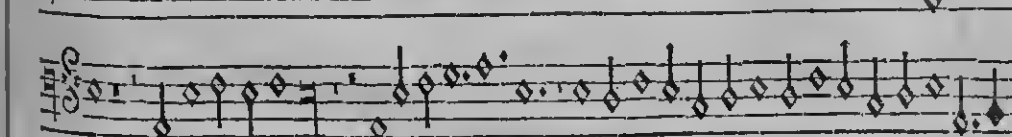
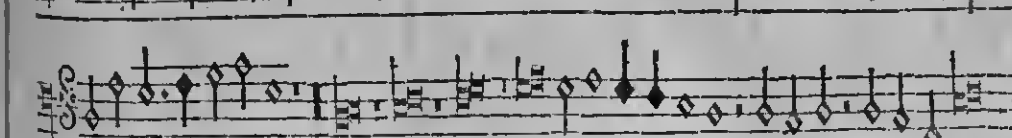
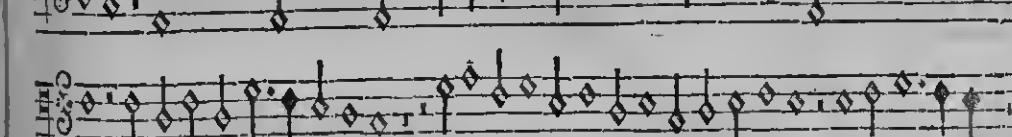
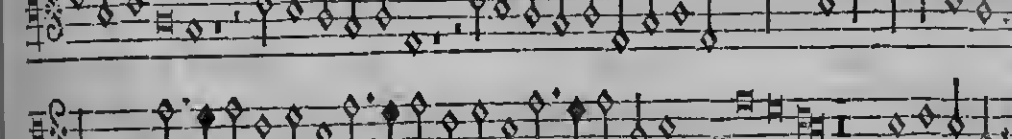
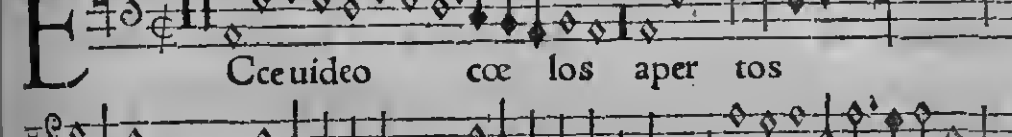
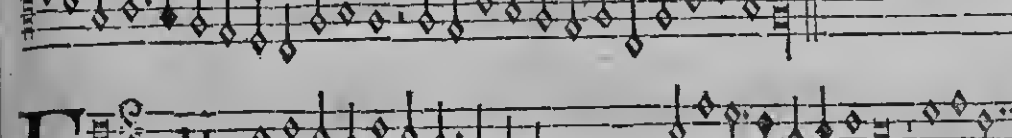
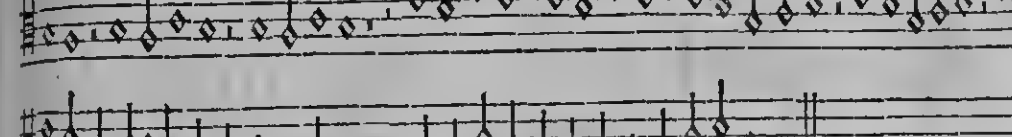
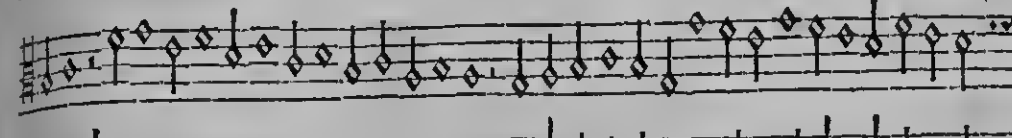
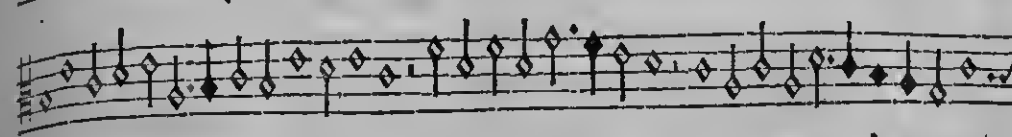
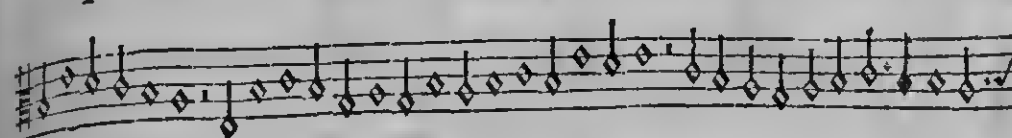
Ee Secundum

Dodecachordi Secundū Hypoḡolij exemplū

Author

Author Nicolaus Craen.

Ec 2 DeLydn

Dodecachordi

De Lydij Modi exēplis, cap. XXI.

Huius Modi exēpla omnium rarissima sunt, maxime uero apud Symphonetas, qui hūc prorsus nō norūt, Themata tamen eius ex Ecclesiæ choro nōnunquam tractant, sed corrupte, ut sæpius etiam à choro corrupte canuntur. Cuius causam superiore uolumine copiose enarrauimus, ubi & duplicē huius Modi usum ostēdimus, alterū inter F magnū et e parū, ut ipsi diapason desit supermītoniū. Verū hoc tamen in cantione Henrici Isaac non ad amissim obseruatū, ut statim patebit, cum tamē chori cantus hoc ita haberet, Alterū integro diapason symmate inter duo Ff: Sed & ibi rarus est cātus, qui non in Synemmena ex diezeugmenis alicubi tortus sit. Sed duarū uocū duo exēpla pponemus Sixti Dietrichi, cuius superius in Hyperæolio mentionem fecimus. Alterum non perfectā diapason, sed semitonio deficiente, ab F magno ad e paruum, apud antiquos infrequēti, ut diximus, usu, qd chori cātus ostendunt. Alterum integrā diapason inter duo Ff. cuius ipsius quoq; haud infrequens apud ueteres fuit usus.

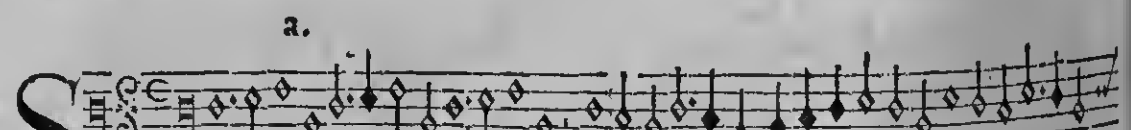
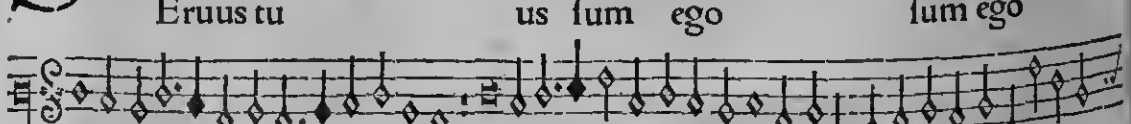
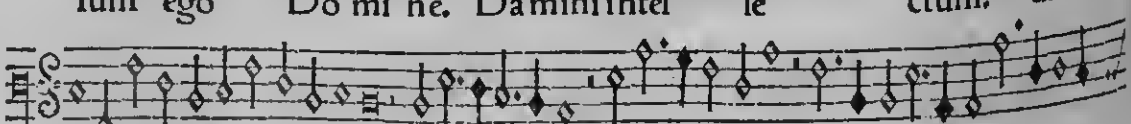
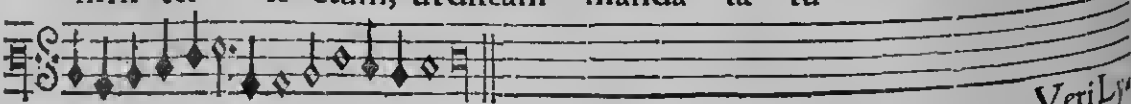
Antiqui Lydij forma inter F

& e. Authore Sixto Dietricho.

DVO **S**
Eruus tu us sum e go Do mi ne,

Da mi hi intel le ctum: Da mi hi intel

le ctum, ut discam man da ta tu

BASIS **S**
Eruus tu us sum ego sum ego

sum ego Do mi ne. Da mi hi intel le ctum. da mi

hi in tel le ctum, ut discam man da ta tu

Veri Lydij Tenor inter F

& f. Eodem Sixto authore.

E
Rue Do mi ne a

nimam me am à la bijs à la

bijs ini quis ini quis &

à lin gua do lo fa à lin gua do lo

E
fa dolo fa.

Rue Do mi ne: Do mi

ne a ni mam me am à la

bijs ini quis ini quis ini

quis, & à lin gua do lo fa à lin

gua do lo

CAN
tus Hypo-
lydus.

Dodecachordi Prioris usus Lydij exēplum

L Oquebar detestimonijs tu is in conspe
ctu Re gum & non confun de bar,
& medi ta bar in man datis tu is, quæ
di le xi ni mis

B Eati immaculati in uia Qui ambulant in lege Domini.

D Etestimo nijs tu is in con spe ctu
Re gum, & non confundebar, & medi ta bar in man
da tis tu is quæ di le xi ni
mis.

Q Vi ambulant in lege Domini.

Henricus

Henricus Isaac author.

D Etesti mo nijs tu is in con
spectu Re gum & nō cōfundebar & me ditabar
in man da tis tu is quæ
di le xi ni mis.

Q Vi ambulant in lege Domini.

D Etesti mo nijs tuis in con spe ctu Re gum
& nō cōfunde bar & medi tabar in man datis tu
is quæ di le xi ni mis.

Q Vi ambulāt in lege Dñi.

Sequitur integri Lydij exemplū
cum tono lege Authentarum supernè adiecto, in quo Modus hic oppi
dō eleganter exprimitur. Author est Litauicus Senflus Tigurinus cuius
meus, & Isaaci huius discipulus non poenitendus.

Dodecachordi Lydiij quartum exemplum

D Eus in adiutoriū meū intēde, in ten de. Do
mine ad adiuuandū me fe sti na. Cōfundā, & reuerēant q̄ querūt ani
mam me am. auertantur retrorsum & erubescāt q̄ uolūt mihi
mala Auertantur sta tim eru be scen tes quidi
cūt mihi Euge ij. ij. Euge.

D Eus in adiutoriū meū intēde, inten
de. Dñe ad adiuuandū me festina, Cōfundant, & reuerēan
tur, q̄ querūt aīam me am. Auertant retrorsum, & eru bescāt
& erubescāt q̄ uolūt mihi mala. mala, auertātur statim auert. statim
eru be scen tes q̄ dicūt mihi q̄ dicūt mihi Euge ij. ij. Euge Euge.
Deus

Ludouici Senfli Tigurini.

D Eus in adiutoriū meū intēde. Dñe ad adiu uan dum
me festi na. Cōfundā & reuerēatur qui querūt animā me
am. Auertant retror sum & erubescāt qui uolūt mihi
mala. Auertantur statim. Auer tan tur sta tim. eru be
scen tes qui dicunt mihi Euge iuge iuge iuge.

D Eus in adiutoriū meū intēde, Dñe ad adiuuandū me
festina. Cōfundant & reuerēantur qui querūt aīam meā. Auertātur
re tror sum, & erubescāt & erubescāt q̄ uolūt mihi mala. A
uertant statim. auertant statim erubescen tes q̄ dicūt mihi: q̄ dicūt
mihi Euge iuge iuge iuge.

EXultent

Dodecachordi

E Xultēt & læten tur in te oēs In te oēs q̄ querūt te, q̄ querūt te &
dicēt semp magnificēt Magnificetur Dominus Do mi nus
q̄ diligūt salutare tu um Ego uero egenus
& paup sum Et p. sum Deus adiuua me ij. Ad.

E Xultēt, exultēt & lætentur in te oēs in te oēs, & dicāt semp
per Magnificēt Do mi nus Dominus qui
diligūt salutare tu um tu um. Ego uero egenus
& paup sum & p. sū. De⁹ adiuua me. Adiutor me.

Altera pars

Exultent

Liber III.

E Xultēt exul. exultent & læten tur in te oēs
q̄ querūt te, & dicāt semp per Magnificēt Do mi nus
Magnificēt Do mi nus qui diligūt salutare tu um
Ego uero egenus & paup sum & paup sum Deus adiuua
me. Adiu.

E Xultēt & lætentur in te oēs q̄ querūt te. Et dicāt semp
Magnificēt Dñs Do mi nus qui di li gunt saluta
retu um tu um Ego uero egenus & paup sū & pauper
sum De⁹ adiuua me. Adiutor meus.

Residuum

Refi-
duū 8

iutor meus, & liberator meus es tu Dñe. Domine ne moreris

ij. Dñe nemo re ris Domine nemo re ris

ij. ij. ij. ne moreris.

Refi-
duū

us, & liberator me^s es tu. Dñe ne moreris. Dñe ne more. Do

mine ne moretis. Dñe ne moreris. Dñe ne more. Dñe ne moreris.

Sed subiiciendum est etiamnum Thema, quod uno duntaxat semitonio, quo Lydius ac Ionicus à se invicem distant, & quo uariato ex Lydio fieri pulcherrime potest Ionicus, quod nostra ætate nimis frequenter factum esse, non semel conquesti sumus, aperire potest nobis oculos ad Modorum notanda haud segniter discrimina. Cantio est (communem uocant) inter duo Ff, quod uel mi uel fa in b clauē habere potest. Quod hic chori notulis subiicimus. Vt Lector eo melius quatuor uocum concentū notare queat. Eum fecit in gratiam nostri Gregorius Meier: Cuius postea mentionem faciemus in Æolij Hypoæolijq; cōnexionē. Bifariam eam cantionem instituit, semel in Tetrachordo diezeugmenon: Iterum in tetrachordo Synemmenō. Sanè simile priore libro capite 25. ubi de Lydio, exemplum, sed multo longius exhibuimus, Illuminare, illuminare Ierusalem.

Residuum:

Refi-
duū

tor meus. Et liberator me^s es tu. Dñe ne moreris Domine ne

mo re ris. Dñe nemo re ris. Dñe ne mo re ris. Do

mine nemo re ris. Dñe ne moreris. Dñe ne moreris.

Refi-
duū

& liberator me^s es tu: Dñe nemo re ris: Dñe ne mo

re ris. Dñe ne moreris. Domine nemo re ris:

Domine nemo re ris.

Exemplum commune Ly

dij Ionicis, sed alterius in diezeugmenon, alterius in Synemmenon tetrachordo.

Quoniam mihi ministrat me sequatur & ubi ego sum

illic & minister meus erit.

Ff Lydij